

AFRİKA ÜLKELERİNE İHRACAT POTANSİYELİ

KAMERUN CUMHURİYETİDİŞ PAZAR ARAŞTIRMASI

TURHAL TSO 2018

GİRİŞ	: 3
1. İHRACAT PAZARLAMASI VE TÜRKİYE' NİN İHRACATI	: 3
2. TÜRKİYE'NİN İHRACATI	: 4
2.01 AFRIKA'NIN DIŞ TİCARET HACMİ VE AFRIKA'NIN TÜRKİYE İLE TİCARİ İLİŞKİLERİ	: 5
3. TÜRKİYE' NİN İHRACATINDA HEDEF PAZAR SEÇİMİNE İLİŞKİN BİR UYGULAMA	: 6
3.1. Araştırmanın Amacı	: 7
3.2. Araştırmanın Sınırları	: 7
3.3. Araştırmada Kullanılan Veri Toplama Aracı	: 7
3.4. Araştırma Bulgularının Değerlendirilmesi	: 7
3.4.1. Değerlendirmeler Afrika pazarını önemli kılan özelliği;	: 7
3.4.1.1. Libya	: 7
3.4.1.2. Tanzanya	: 7
3.4.1.3. Kongo Demokratik Cumhuriyeti	: 7
3.4.1.4. Mısır	: 7
3.4.1.5. Burkina Faso	: 7
3.4.1.6. Zambiya	: 8
3.4.1.7. Mozambik	: 9
3.4.1.8. Namibya	: 9
3.4.1.9. Etiyopya	: 9
3.4.1.10. Nijerya	: 9
3.4.1.11. Fil Dişi	: 9
3.4.1.12. Senegal	: 9
KAMERUN CUMHURİYETİ	: 9
COĞRAFİ YAPI	: 9
TARİHÇE	: 9
DEMOGRAFİK YAPI	: 10
Etnik Gruplar:	: 10
Nüfus	: 10
Ortalama Yaş	: 11
Kentleşme:	: 11
YÖNETİM	: 11
SİYASİ YAPI	: 11
EKONOMİ	: 11
EKONOMİK GÖSTERGELER	: 12
DIŞ İLİŞKİLER	: 12
SORUNLAR	: 12
İKİLİ İLİŞKİLER	: 12
TÜRKİYE İLE İLİŞKİLER	: 13
TÜRKİYE-KAMERUN İLİŞKİLERİ YASAL ÇERÇEVESİ	: 13
GÜNDEMDE OLAN ANLAŞMALAR	: 13
SOSYAL VE KÜLTÜREL YAPI	: 13
KÜLTÜREL YAPININ İŞ HAYATINA ETKİLERİ	: 13
Tanışma ve Selamlaşma	: 13
Hediye Vermek	: 13
Yemek Kültürü	: 14
İş görüşmeleri	: 14
İş Toplantıları	: 14
KAMERUN'DA YATIRIM FIRSATLARI.....	: 14
1. Jeopolitik konumu	: 14
2. Siyasi ve ekonomik istikrar	: 14
3. Reel sektördeki az gelişmişlik	: 14
4. Genç ve eğitilmiş nüfus	: 14
5. Kurulmakta olan organize sanayi bölgeleri ve serbest bölgeler	: 14
6. Devletin yabancı yatırımcıya sağladığı kolaylıklar	: 14
İŞGÜCÜ	: 14

TURHAL TİCARET VE SANAYİ ODASI

DIŞ PAZAR İHRACAT ARAŞTIRMASI

ARAŞTIRILAN BÖLGE/ÜLKE : AFRIKA ÜLKELERİ

GİRİŞ

Dünya ekonomisinin küreselleşmesiyle birlikte artık pazar kavramı da küresel boyuta ulaşmıştır. İşletmelerin kendilerine yeni pazarlar bulma adına ihracata önem vermeleri ve uluslararası boyutta çalışmaya başlamaları çok uzun yıllar olmamıştır. İşte bu bakımdan globalleşen Dünya' da her pazar potansiyel pazar olarak görüldüğünden ihracatın önemi git gide artmaktadır. Bu çalışmada Türkiye'nin ihracatı incelenip hangi ülkelerle ticari birlikteliğinin sağlandığı ilk başta ele alınmıştır. Daha sonra Türkiye'nin ihracatı için yeni bir alternatif pazar olarak Afrika pazarı önerisinde bulunmaktadır. Çalışmanın sonucunda da Türkiye'nin ihracatında Afrika pazarının önemi vurgulanarak ihracat pazarının buralara çekilmesi önerisinde bulunulmuştur.

1. İHRACAT PAZARLAMASI VE TÜRKİYE' NİN İHRACATI

1.1. İhracat Pazarlaması Kavramı ve İçeriği Bir işletme pazarlama faaliyetleri olarak :

- * Pazarlama planlaması,
- * Pazar araştırması,
- * Ürün geliştirme,
- * Fiyatlandırma,
- * Tutundurma,
- * Dağıtım,
- * Satış öncesindeki ve satış sonundaki hizmetler gibi ana unsurlardan meydana gelmektedir.

İşte pazarlamanın evrensel olan bu unsurları, o ülkenin siyasal sınırlarının bittiği ve o sınırların dışındaki pazarlarda uygulanmasına ise ihracat pazarlaması denmektedir . İşletmelerin uluslararası pazarlarda faaliyette bulunmak için uygulayabilecekleri temel unsurları vardır.

Bunlar; - Sözleşmeye Dayalı Stratejiler

- Üretime Dayalı Stratejiler

- İhracata dayalı Stratejiler.

İşletmeler dış pazarda faaliyet göstermek için ihracata dayalı stratejilerden olan dolaylı ihracat veya dolaysız ihracat şeklinde gerçekleştirebilir .Dolaylı ihracat üretici işletmenin malını yurtiçinde faaliyet gösteren çeşitli araçlar vasıtasıyla ihraç etmesidir. Dolaylı ihracatın dağıtım kanalı çok uzundur ve genellikle üretici ile tüketici arasında doğrudan bir ilişki kurulması gözlenmez. Üretici ülke dışından satın alan tüketiciyi çoğu zaman tanımadığı için, kendi malını veya hizmetini beğenip beğenmediğini bilemez. Bu yüzden mal, fiyat, tutundurma vs pazarlama faaliyetlerinin kontrolünü tamamen kaybetme ihtimali vardır Dolaysız ihracat ise, yurtiçinde faaliyette olan herhangi aracından yararlanmaksızın ürün veya hizmetlerini doğrudan doğruya hedef dış piyasaya ulaştırılır Yurtdışı pazarlarda tüketicilerle direkt ilişki içinde olmak amacıyla satış büroların açılma masrafı, firmaların giderleri, yüz yüze satış için dış pazarlara gönderilecek temsilcilerin masrafları yüksek olabilir. Bu nedenlerle küçük ve orta büyüklükteki firmaların dolaylı ihracata yönelmeleri söz konusu olabilir Dolaysız ihracat ile dolaylı ihracat arasında seçim yaparken, her iki dağıtım kanalının üretimde bulunan tarafından maliyetine, etkinliğine ve kontrolüne dikkat edilmesi gerekmektedir. Karafakıoğlu' na göre dolaylı ihracat ve dolaysız ihracatta yer alan çeşitli araçlar ise şunlardır:

Dolaylı ihracatta yer alan çeşitli araçlar;

- Çeşitli komisyoncular
- Yerli tüccarlar

- Yabancı uyruklu tüccar ve temsilciler
- İhracatı birlikleri ve kooperatifler
- Üretici ana firmadan bağımsız sadece onun mamullerini yurtdışına satan bir ihracat şirketi
- Birleşik ihracat yönetimi firmaları
- Genel ihracat şirketleri
- Sektörel dış ticaret şirketleri

Dolaysız ihracatta yer alan çeşitli araçlar ise;

- Yurtdışı satış büroları • Yurtdışı satış şirketleri
- Acenta ve distribütörler (Dağıtıcılar)
- Gezici satışçılar
- İhracatçılar ve toptancılar
- İthalatla görevli devlet kuruluşları
- Dış pazardaki perakendeciler ve uluslararası perakendecilik
- E ticaret

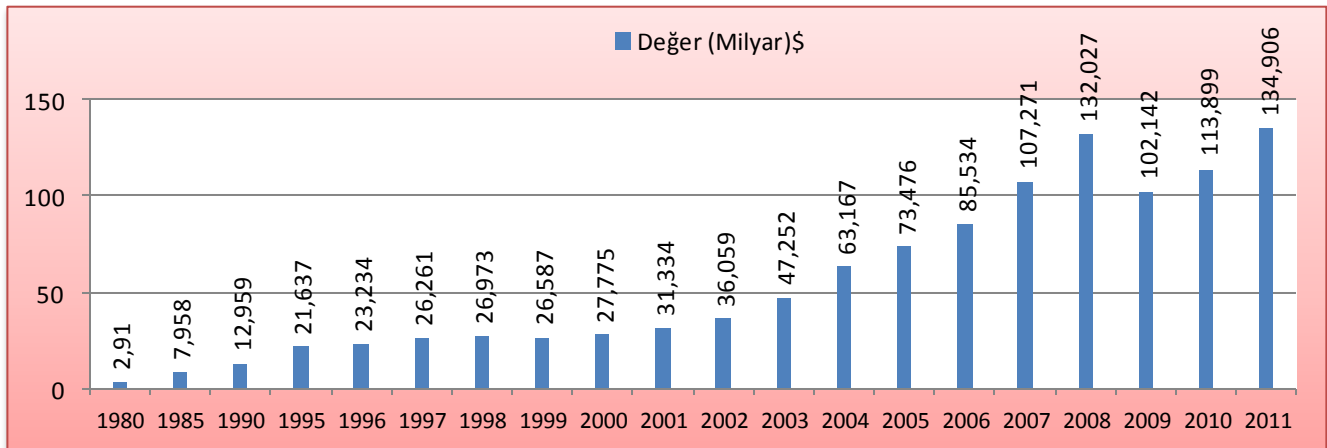
2.0 TÜRKİYE’NİN İHRACATI : Türkiye’nin ihracatının son otuz yıldaki durumuna bakıldığında ciddi rakam artışları gözlenmektedir. 1980 yılındaki 2,910 milyar dolarlık ihracat sürekli bir artış göstererek 2009 yılında 102.142 milyar dolara, 2010 yılında 113.899 milyar dolara ve 2011 yılında da 134.906 milyar dolara ulaşmıştır.

YILLAR	DEĞER (milyar \$)	DEĞİŞİM(milyar \$)	YILLAR	DEĞER (milyar \$)	DEĞİŞİM(milyar \$)
1980	2,910	28,7	2002	36,059	15,1
1985	7,958	173,46	2003	47,252	31,0
1990	12,959	38,592	2004	63,167	33,7
1995	21,637	66,961	2005	73,476	16,3
1996	23,224	7,3	2006	85,534	16,4
1997	26,261	13,1	2007	107,271	25,4
1998	26,973	2,7	2008	132,027	23,1
1999	26,587	1,4	2009	102,142	22,6
2000	27,775	4,5	2010	113,899	11,5
2001	31,334	12,8	2011	134,906	18,5

Kaynak: TÜİK 2013 verileri kullanılarak tarafımızca hazırlanmıştır

Son otuz yıldaki ihracatı grafiksel olarak incelediğimizde de 1980 yılından 2011 yılına kadar grafik sürekli artan bir şekilde yükselmiştir. Fakat 2008 yılındaki 132,027 milyar dolarlık ihracattan sonraki yılda yani 2009 yılında Türkiye’ nin ihracatı 102,142 milyar dolar da kalmıştır. Bunun sebebinin ardında ise tüm dünyada etkisini gösterdiği 2008 global krizi yatmaktadır.

Türkiye’ de 1980 yılları sonrası ihracatı arttırmak amacıyla sanayileşme stratejisi ve ihracata dayalı kalkınma stratejisi uygulanmıştır. 1985 yılında 1980 yılına göre yaklaşık % 173, 1995 yılında 1990 yılına göre yaklaşık % 67 büyümeye yaşamıştır

Ancak iç ve dış konjonktürün etkisiyle 1999 yılında % 1,4 ve 2009 yılında da % 22,6 düşüş yaşanmış ve iktisadi durgunluk yaşamıştır. Bu yılların haricinde sürekli bir büyümeye içine girmiştir . 2002 yılında 36 milyar dolar olan ihracatımız 2007 yılında dünya ortalamasının üzerinde artış göstererek 107,2 milyar dolar rakamlarına ulaşmış ve dünyanın en büyük ihracatçı ülkeler sıralamasında 22. Sırada yer almıştır. 2002 yılında sadece 8 ülkeye 1 milyar doların üzerinde ihracat yapılırken 2007 yılında ihracat yaptığımız ülke sayısı 24 olmuştur. Dünya Ekonomik Forumu tarafından 2006-2007 Küresel Rekabet Endeksi’ ne göre Türkiye 59. Sırada iken 2007-2008 Küresel Rekabet Endeksinde 6 sıra yükselerek 131 ülke arasından 53. Sırada yer almıştır .

YILLAR	DÜNYA İHR. TOPLAMI (Milyon Dolar)	TÜRKİYE (Milyon Dolar)	DÜNYA PAYI (%)
1999	5.712.000	26.588	0,47
2000	6.456.000	27.775	0,43
2001	6.191.000	31.334	0,51
2002	6.492.000	36.059	0,56
2003	7.586.000	47.253	0,62
2004	9.218.000	63.167	0,69
2005	10.489.000	73.476	0,70
2006	12.113.000	85.535	0,71
2007	14.003.000	107.272	0,77
2008	16.120.000	132.027	0,82
2009	12.516.000	102.143	0,82
2010	15.237.000	113.981	0,75

Kaynak: TÜİK 2013 verileri kullanılarak hazırlanmıştır

2.01 AFRIKA'NIN DIŞ TİCARET HACMİ VE AFRIKA'NIN TÜRKİYE İLE TİCARİ İLİŞKİLERİ

2.01.1. Afrika' nın Dış Ticaret Hacmi ;

Dünya ihracatı 2002 yılından 2011 yılına kadar belli oranlarda artmakta ve bu artışın Afrika için de söylemek doğru olduğu görülmektedir. Afrika' nın 2002-2011 yılları arası ihracatı, Dünya ihracatında olduğu gibi sürekli bir yükseliş seyri izlemiş, 2002-2008 yılları arasında düzenli olarak artmıştır. 2009 yılında önemli derecede bir düşüş meydana gelmiş olup ve 2010 ve 2011 yıllarında da sürekli bir artış meydana gelmiştir. Ayrıca Dünya ihracatı içinde Afrika' nın payı incelendiğinde ise Afrika' nı ihracatıyla aynı seyri izleyerek düzenli artış 2009 yılına kadar devam etmiştir; 2008 yılında % 3,48 lik oranı 2009 yılında % 3,14' e gerilemiş ve bir sonraki yıl bu oran % 3,33 seviyesine yükselirken 2011 yılında % 3,25 düzeyinde kalmıştır.

Tablo 6. Afrika'nın Dünya İthalatı

DÜNYADAN İTHALAT	YILLAR	DÜNYA İTHALATI	AFRIKA İTHALATI	DÜNYA İTHALATI İÇİNDE AFRIKANIN PAYI
	2002	6.742.000.000.000	135.900.000.000	2,02
	2003	7.867.000.000.000	165.500.000.000	2,10
	2004	9.568.000.000.000	212.500.000.000	2,22
	2005	10.860.000.000.000	256.500.000.000	2,36
	2006	12.444.000.000.000	302.800.000.000	2,43
	2007	14.311.000.000.000	374.500.000.000	2,62
	2008	16.541.000.000.000	481.500.000.000	2,91
	2009	12.736.000.000.000	408.400.000.000	3,21
	2010	15.464.000.000.000	468.200.000.000	3,03
2011	18.438.000.000.000	559.500.000.000	3,03	

Afrika' nın ithalat durumunu incelendiğinde ihracat durumuyla benzerlik ve ayrılıklar göstermiştir. 2002-2008 yılları arasında Dünya ithalatında ve Afrika' nın ithalatında sürekli bir artış meydana gelmiş ve 2009 yılında küresel krizin de etki siyle gözle görülür bir düşüş meydana gelmiştir. 2010 ve 2011 yıllarında ithalat düzeylerindeki yükselme seyri eski haline gelip bu yıllarda sürekli bir artış gözlenmiştir. Ve ayrıca Dünya ithalatı içinde Afrika' nın payı incelendiğinde ise düzenli bir artış göstermiş 2002 yılında olan % 2,02' lik pay 2011 yılında % 3,03 seviyesine yükselmiştir.

2.2. Afrika'nın Türkiye ile Ticari İlişkileri :

Afrika ile ilişkiler 9. yüzyıl gibi eski bir tarihe dayanmaktadır (Özkan, 2008: 2). Fakat uzun yıllar Türkiye' nin ekonomi politikalarında hep Batı ülkeleri yer alırken 1980 yılından sonra Afrika gündeme alınmış ve 2000' li yıllardan itibaren ihracat pazarını çeşitlendirme adına birkaç eylem planı hazırlanmıştır. İlk olarak 1998 yılında "Afrika' ya Açılım Eylem Planı" adı altında ikili ilişkiler geliştirilmiş ardından da Türkiye' de "Afrika Yılı" ilan edilmesi ekonomik ilişkilerde hareketlilik sağlanmıştır . Türkiye' nin son 10 yıldaki Afrika'ya yapmış olduğu ihracat ve ithalat değerleri incelendiğinde 2002 yılında yaklaşık 1.697 milyon dolar olan ihracat rakamı 2009 yılında yaklaşık 10.155 milyon dolara yükselmiş ve 2011 yılında da ihracatta en yüksek değere sahip olduğu 10.334 milyon dolarlık ihracat rakamına ulaşmıştır. Aynı şekilde ithalat değerleri incelendiğinde 2002 yılında yaklaşık 1.239 milyon dolarlık ithalat görülmekte ve 2011 yılına gelindiğinde ise ithalat rakamı yaklaşık 6.767 milyon dolara yükseldiği görülmektedir.

Tablo 7. Türkiye'nin Afrika ile Dış Ticareti (dolar)

YILLAR	İHRACAT	İTHALAT	YILLAR	İHRACAT	İTHALAT
2002	1.696.656.456	1.238.638.698	2007	5.976.343.671	5.106.537.905
2003	2.131.216.919	1.549.664.670	2008	9.062.603.182	5.596.475.645
2004	2.968.147.261	2.598.417.506	2009	10.154.641.823	3.937.890.497
2005	3.631.246.697	3.216.470.735	2010	9.283.065.729	4.824.006.944
2006	4.565.791.789	3.910.081.662	2011	10.333.821.248	6.766.713.095

Kaynak: TÜİK 2013 verileri kullanılarak hazırlanmıştır.

Tablo 7. De görüldüğü üzere 2002 yılında Afrika' ya yapılan ihracat 2011 yılında 9 kat artmış ve son 10 yılın en üst seviyesine çıkmıştır.

Tablo 8. Türkiye'nin Afrika ile Dış Ticareti (2003-2013/ Amerikan Doları)

DÖNEM	İHRACAT	İTHALAT	HACİM	DENGE
2003	2.128.558.625	3.338.423.713	5.466.982.338	1.209.865.088
Kuzey Afrika	1.574.315.810	2.518.660.413	4.092.976.223	944.344.603
Sahra Altı	554.242.815	819.763.300	1.374.006.115	265.520.485
2013	14.158.642.320	9.229.689.874	23.388.332.194	4.928.952.446
Kuzey Afrika	10.046.787.061	5.737.514.215	15.784.301.276	4.309.272.846
Sahra Altı	4.111.855.259	3.492.175.659	7.604.030.918	619.679.600

Türkiye ile ikili ticaret hacmi potansiyeli bakımından tablo-8 de yer alan ülke grupları içerisindeki ülkeler diğerlerine göre daha ön planda yer almaktadır. Afrika hakkında hedeflenen noktaya gelinebilmesi için Türkiye' nin ticari ortaklarını diğer ülkeleri katarak çeşitlendirmesi beklenmektedir.

3. TÜRKİYE' NİN İHRACATINDA HEDEF PAZAR SEÇİMİNE İLİŞKİN BİR UYGULAMA

3.1. Araştırmanın Amacı

Dünya ekonomisinin küreselleşmesiyle birlikte artık işletmeler uluslararası pazarlarda yer alma peşinde koşmaktadırlar. Uluslararası pazarlarda yer almanın en yaygın olarak kullanılan şekli de ihracattır. İşletmeler ihracatı sadece üretilen ürünleri yurt dışına satılması olarak görmemelidirler. Çünkü bu şekilde sınırlı müşterilerle sınırlı işler yapılabilmektedir. Fakat dış pazarlarda kalıcı olabilmek için yeni pazar arayışı içine girmeli ve bu pazarlara yönelik pazarlama stratejileri geliştirmek gereklidir. Türkiye' nin ihracatının detaylı araştırılması sonucu kriz öncesinde en büyük ihracat (%55) Avrupa' ya yapılırken şimdilerde Türkiye' nin ihracatının sadece % 35' lik kısmı Avrupa ülkelerine yapılmaktadır. Bu oranlardan da anlaşılacağı üzere Türkiye için farklı pazar arayışları içerisinde olunması gerekliliğidir. Türkiye' nin ihracatında hedef pazarında Afrika olabileceği bu çalışmada ön görülmüştür. Çünkü Afrika pazarının son yıllardaki ekonomik göstergeleri ve Türkiye ile ticari ilişkileri alternatif pazar olarak seçilebilmesi için yeterli olacaktır. Afrika' nın ithalatı içinde Türkiye' nin payı 2002 yılı için yüzde 1,25 iken 2011 yılında bu oran yüzde 1,85 olarak çıkmıştır. Bu da Afrika' nın ithalatında Türkiye' nin payının oldukça iyiye gittiğini göstermektedir. Türkiye' deki işletmelerin Afrika konusunda bilgilendirilerek Afrika' ya daha rahat ihracatta bulunmaları ve Türkiye' den Afrika' ya ihracatta bulunan firmaların analizinin yapılması bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır.

3.2. Araştırmanın Sınırları

Araştırma Ege ve Batı Akdeniz Sanayici ve İşadamları Federasyonu (ESİDEF)' e bağlı ve illerdeki üye derneklerden tespit edilen Afrika ülkelerine ihracatta bulunan firmalara ulaşmaya çalışılmıştır.

3.3. Araştırmada Kullanılan Veri Toplama Aracı

Araştırmanın evrenini Ege bölgesi ve Batı Akdeniz' de yer alan ve ESİDEF' e bağlı işletmeler oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında randevu talep edilen firmalardan görüşmeyi kabul eden 30 adet firmaların dış ilişkilerden sorumlu kişilerle yüz yüze mülakat yöntemiyle nitel bir görüşme sağlanıp, görüşme akışı video kamera ile kaydedilip daha sonrasında kayıtlar dinlenilerek çözümlenmede bulunulmuştur. Görüşme kayıtları dinlendikten sonra araştırmanın bulguları değerlendirilerek sonuç ve öneriler kısmı oluşturulmuştur. (Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi)

3.4. Araştırma Bulgularının Değerlendirilmesi

Araştırmada görüşlerine başvuru her firmanın görüşleri Afrika pazarını yansıtan üç ana konuda derlenerek araştırmanın sonuç ve değerlendirilmesine yansıtılmıştır.

3.4.1. Değerlendirmeler Afrika pazarını önemli kılan özelliği; sanayileşmenin çok az olması ve sanayi ürünlerinin yaklaşık yüzde 95' ini ithal ediyor olmasıdır. Yatırım ve ihracat açısından yatırımcılara büyük fırsatlar sunma açısından önemli bir pazardır. Öne çıkan sektörler ise otomotiv yedek parçası, tarım aletleri, tarıma dayalı sanayi, gıda, tarım, tekstil, inşaat ve alt yapı hizmetleri gelmektedir. Ayrıca Türkiye kriz öncesinde en büyük ihracatını (%55) Avrupa' ya yaparken şimdilerde Türkiye' nin ihracatının sadece % 35' lik kısmı Avrupa ülkelerine yapılmaktadır. Bu oranlardan da anlaşılacağı üzere Türkiye için farklı pazar arayışları içerisinde olunması gerekliliğidir. Amerika' ya bakıldığında inşaat sektöründe bir canlılık gözükmeyle beraber alt yapısına inildiğinde bu işi uğraşanların pek de rahat içerisinde olmadıkları görülmektedir. Asya' da ise durumlar Amerika ile aynı, krizle uğraşmaktadırlar. Geriye sadece Afrika kalıyor ki şu an için iş ve yatırım için en müsait pazar orası gözükmektedir. Türkiye' nin Afrika ile ilişkileri 2005 yılından sonra daha hızlı ilerlemeye başlamış ve tüm Afrika pazarıyla 18 milyar dolarlık ticaret hacminin 13 milyarını sadece Türkiye' nin ihracatı oluşturmaktadır. Ayrıca Afrika'daki devletlerin zengin yer altı ve yer üstü kaynaklarının ekonomiye kazandırma adına dıştan gelecek yatırımcılara destek ve teşvikleri cazip haldedir.

3.4.1.1. Libya

Son yıllarda Libya' nın Kuzey Afrika' da yer alması başlı başına bir avantaj olmuştur. Türk müteahhitleri için Libya pazarı önemli bir pazardır. Her yıl Libya' da yaklaşık 7-8 milyar dolarlık projelerle yatırımlar gerçekleştirilmekte. Okul, hastane, üniversite, yol yapımlarında Türk müteahhitler yoğun bir şekilde çalışmaktalar. Ayrıca müteahhitlikte Libya'nın yanı sıra Cezayir, Fas ve Tunus' ta da Türk yatırımcılarının etkisi görülmektedir. Pazarın avantajı ise hemen hemen her türlü ürüne ihtiyacın olmasından dolayı her ürün buraya pazarlanır olmasıdır. Pazarın dezavantajı ise, taşıma ve uçak seferlerinin az olmasıdır.

3.4.1.2. Tanzanya

Tanzanyalı halkın düşük gelir seviyesinden dolayı alım gücünün düşük olması ucuz mallara rağbetin fazla olmasını sağlıyor. Türk tekstil ve konfeksiyon firmaların buraya yatırım yapmaları hatta şirket kurmaları gereklidir. Tanzanya için üretilen ürünlerin ucuz ve kaliteli olması Tanzanya' da büyük etkisi olan Çin mallarına karşı avantaj sağlayacaktır. Tanzanya için diğer bir önemli sektör de müteahhitliktir. Son yıllarda buralarda adını duyuran Türk müteahhitleri bir çok iş bağlantıları kurmuş hatta kamu binaların yapımını üstlenmiş bulunmaktalar.

3.4.1.3. Kongo Demokratik Cumhuriyeti

Ekonomisinin çok iyi olmamasıyla beraber son yıllarda bir canlanma içerisinde olan bu ülke, Türk yatırımcı ve şirketler bir çok fırsat sunmakta. Halen ülkede alt yapı sorunlarının olmasına rağmen ülke her yıl yüzde 5 civarında büyümekte. İkliminin çok sıcak olması buna rağmen elektriğinin yeterli olmamasından dolayı soğutucular verimli kullanılamamaktadır. Ülkede belli başlı ihtiyaçlar olarak şunlar sıralanabilir: Başta büyük ihtiyaç olan jeneratör, pencere, yer malzemeleri, kapı ve kapı kolları, mutfak araç gereçleri ve kırtasiyelik malzemeler. Pazarın dezavantajı ise sömürgeci çıkılmış olmasından dolayı ülke birçok noktada geri kalmıştır. Örneğin; alt yapı olmamasından dolayı telefon kullanılamamaktadır.

3.4.1.4. Mısır ;

Mısır, gelişmiş ekonomisi ve dış ticaretinden dolayı buralara Türkiye' den ancak oranın ihtiyacından çok yenilikçi ürün anlayışı olan sektörlerde ticaret yapılmalıdır. Mısır' ın Türkiye' ye yakın oluşu, iki ülke arasındaserbist ticaret anlaşmasının olması, işçiliğinin ucuz olması, elektrik ve akaryakıtın ucuz oluşu Türkiye için potansiyel pazar olmasında önemli yerlere sahiptir. Mısır için potansiyel sektörler, turizm, gıda, inşaat malzemeleri, dayanıklı tüketim ürünleri ve tekstil şeklinde söylenebilir. Pazarın dezavantajları ise çalışan işçilerin verimlerinin çok düşük olması ve gümrük vergilerinin yüksek olmasıdır.

3.4.1.5. Burkina Faso

Batı Afrika ülkesi olan Burkina Faso, Türkiye' nin ihracatında son iki yılda önemli yer etmektedir. Son yıllarda 2,5 milyar dolarlık ihracat potansiyeliyle bölgenin Türkiye için önemli gücü haline gelmiştir. Ülkede demokrasinin oturmuş olması ve güvenli bir pazar oluşundan dolayı rağbet fazlalaşmaktadır. Ülke için potansiyel pazarlar olarak tarım ürünlerinin işlenmesine dayalı tesisler ve inşaat malzemeleri sayılabilir. Pazarın dezavantajları ise bir limanının olmaması ve bürokratik işlemlerin ağır işlenmesinden kaynaklanan gecikmeler.

3.4.1.6. Zambiya

Ülke yer altı kaynakları bakımından çok zengindir. En başta bakır ve bununla birlikte doğal gaz, petrol ürünleri, altın, gümüş, elmas, kurşun, nikel, kalay ve kömür madenlerinin rezervleri çoktur. Ayrıca doğal güzelliklerinin bulunmasından dolayı turizm bu ülke için potansiyel pazar olarak görülmektedir. Turizmin yanı sıra inşaat malzemeleri de pazarlanabilecek sektörler arasında yer almaktadır. Sonuç olarak yer altı madenleriyle veya turizmle alakalı bir yatırımın bu ülke için isabetli olacağı görülmektedir. Pazarın dezavantajları ise Türkiye' den sadece Tanzanya ve güney Afrika ülkelerine hava ulaşımının olması, direkt Zambiya' ya ulaşım olmamasıdır.

3.4.1.7. Mozambik

Türkiye ile sıkı bir ticari birliktelik içinde olan ülke için tarım vazgeçilmez bir sektördür. Ülke tarım için çok elverişli bir ülkedir çünkü yıl içerisinde ısı farkının olmamasından dolayı yılda elde edilen ürün sayısı normalin üzerindedir. Güvenli bir ülke olması sebebiyle pazarda bir avantaj yaratmaktadır. Gıda ürünlerinin üretimi ve satışı, inşaat işleri, tekstil, konfeksiyon başlıca yatırım alanları sayılabilir. Ayrıca meyve suyu ve kanatlı hayvan ürünleri pazar potansiyelini oluştursan sektörler içerisinde sayılabilir. Ayrıca ülkede güvenlik sorununun olmaması pazar olarak avantaj sağlamaktadır. Pazarın dezavantajı ise konuşma dilinin Portekizce olmasıdır.

3.4.1.8. Namibya

Ülke yer altı enginlikleri bakımında bereketli topraklara sahiptir. Uranyumun en fazla ve kaliteli çıktığı yer burasıdır. Petrol bakımından zengin olmasına rağmen işleme hiç yok denecek kadar azdır. Bu açıdan Türkiye' nin buralarda rafineri işine girebilme imkanı vardır. İhracatın yanı sıra doğrudan yatırım sayesinde çevre ülkelere rahatlıkla ulaşılabilir ve buralara da ürün satılabilir. Müteahhitlik hizmetleri, kraker, bisküvi, ekmekek ve pasta gibi ürünler bu pazarda satılmaya müsaittir. Pazarın

dezavantajı ise Türkiye' den direkt uçuşun olmamasıdır. Uçuş önce Güney Afrika' ya yapıldığından süre konusunda bir sıkıntı vardır.

3.4.1.9. Etiyopya

Ülkenin pazar potansiyeli olarak belli başlı sektörleri uygun olarak görülmektedir. Bunlar; inşaat, gıda, ev aletleri, tarım ve hayvancılık sayılabilir. Stabil ülke olması ve tüketicilerin fazlalığı dolayısıyla pazar avantajlı gözükmemektedir. Pazarın dezavantajı ise kendine ait bir limanının olmaması, az gelişmiş bir ülke olması ve mal satışının zor olmasıdır.

3.4.1.10. Nijerya

İnşaat malzemeleri satışı, gıda üretimi, tekstil ve konfeksiyon ürünleri, hızlı tüketim ürünleri ve jeneratör satışları pazar için potansiyel sektörlerdir. Pazarın dezavantajları ise limanının yoğun olması ve bürokrasinin olmasından dolayı işlerde aksaklıklar yaşanıyor olmasıdır.

3.4.1.11. Fil Dişi

Tekstil ve konfeksiyon, inşaat, elektrikli ev aletleri ihracata uygun kahve ve kakao ise ithalata uygun potansiyel sektörlerdir. Pazarın dezavantajı pazarda Fransız hâkimiyetinin olması ve bazı zamanlarda kısmen güvenlik zafiyetleri yaşanmasıdır.

3.4.1.12. Senegal

İnşaat ve inşaat malzemelerinin satışı, beyaz eşya ürünleri, gıda ürünleri pazar için potansiyel sektörler arasında yer alan başlıcalarıdır. Ülkede demokratik bir havanın eksik olmaması, kanunların işleminde sıkıntıların olmaması ve güvenlik sorunlarının olmaması pazarın avantajları arasında yer almaktadır. Pazarın dezavantajı ise sadece bürokratik engellerdir.

Turhal TSO olarak tüm bu verilerin yanında KAMERUN için ayrı bir parantez açmak istiyoruz.

KAMERUN CUMHURİYETİ

Genel Bakış

Slogan	: Paix, Travail, Patrie (Barış, İş, Vatan)
Resmi adı	: Kamerun Cumhuriyeti
Başkenti	: Yaoundé Önemli
Kentler	: Douala, Garoua, Bafoussam, Bamenda, Ngaoundere
Resmi Diller	: Fransızca, İngilizce
Dinler	: % 60 Hristiyan, % 40 Müslüman ve etnik dinler
Yönetim şekli	: Üniter Başkanlık Sistemi
Devlet Başkanı	: Paul Biya
Başbakan	: Philomé Yango
Kuruluş	: 1960 (Fransa'dan bağımsızlık) 1961 (İngiltere'den bağımsızlık)
Milli bayram	: Cumhuriyet günü, 20 May (1972)
Hukuk sistemi	: Fransız hukuku temel alınmıştır
Para Birimi	: Orta Afrika Frankı (FCFA ya da XAF)
Trafik Akışı	: Sağ
Yüzölçümü	: 475.442 km ²
Kara	: 469,440 km ²
Su	: 6,000 km ²
Sahil şeridi	: 402 km
Komşuları	: Nijerya, Çad, Orta Afrika Cumhuriyeti, Kongo Cumhuriyeti, Gabon, Ekvator Ginesi
Nüfusu	: 23.130.708
GSYİH	: 68 Milyar \$
Kişi Başı GSYİH	: 2.971 \$ (2014 Rakamları)
Doğal Kaynakları	: Petrol, alüminyum, boksit, kobalt, elmas, altın, kahve, kakao, tütün, şeker kamışı, pirinç, kereste
Telefon kodu	: +237
İnternet kısaltması	: cm
Limanları	: Bonaberi, Douala, Garoua, Kribi, Tiko
Havaalanları	: L'aéroport international de Douala Nsimalen International Airport- Yaounde Bamenda Airport

COĞRAFİ YAPI

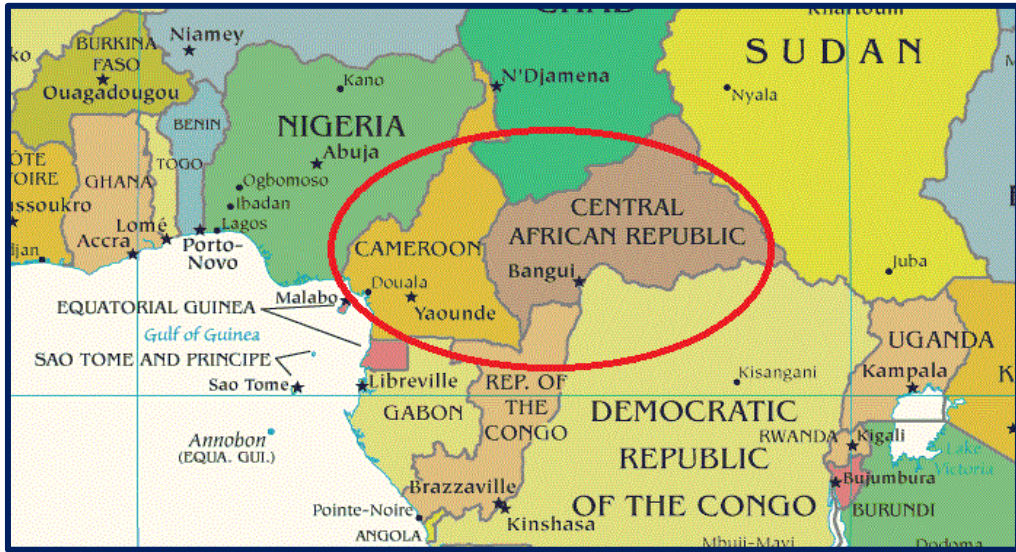
475.440 km² lik alana sahip Kamerun dünyanın 54. Büyük ülkesidir. İsveç'ten biraz daha büyük bir alana sahiptir. Alan olarak Papua Yeni Gine ile karşılaştırılabilir. - Ülke, Orta/Batı Afrika'da, Biafra Koyu'nun yanında yer almakta, komşuları arasında Ekvator Ginesi ve Nijerya bulunmaktadır. - Kamerun, kıtada görülen bütün iklim ve bitki örtüsünü kendi bünyesinde barındırdığı için "Minyatür Afrika" olarak da adlandırılır: Dağlar, çöller, yağmur ormanları, savanlar ve okyanus kıyısı. Kamerun beş coğrafi bölgeye bölünmüştür. Bunların tümü, kendine özel fiziksel, iklim ve bitkisel özellikler gösterir. - Kamerun kıyıları, Biafra Körfezi'nin 20 ila 80 kilometre içerisinde yer alır. Kamerun Dağı, neredeyse kıyıya kadar ulaşır. Bölge, özellikle Douala çevresinde ve Nijerya sınırındaki Cross Nehri Halici civarında sık ormanlarla kaplıdır.

Güney Kamerun Platosu'ndaki alçak bölgeler yağmur ormanlarıyla kaplıdır ve yaklaşık 500 – 600 m yüksekliktedir. Bu bölgelerdeki nem oranı kıyı bölgelerinden daha azdır. - Batı Kamerun'da ise Kamerun Dağı'ndan başlayıp neredeyse Çad'ın Güney sınırına kadar uzanan orman zincirleri ve çağlayanlar yer alır. Bu bölgede Bamenda, Bamileke ve Mambilla yükseltileri yer alır. Bu bölge, özellikle de volkanik Kamerun Dağı'nın çevresi, aynı zamanda ülkenin en verimli topraklarını barındırır. - Ormanlık güney bölgelerinden sonra topraklar otluk, vahşi Adamaoua Platosu'na doğru yükselir. Ortalama 1.300 m yükseklikte olan bu plato ülkenin kuzeyini güneyinden ayırır. - Kuzeydeki savan bölgesi Adamaoua'dan Çad Gölü'ne kadar uzanır. Karakteristik bitki örtüsü çalılık olan bu bölgede yağmurlar çok azdır ve sıcaklıklar yüksektir. Bölge Doğu Sudan Savan ekosistemi içinde değerlendirilir.

TARİHÇE

Arkeolojik bulgulara göre ülke, demir işlemeyi bilen ve ileri düzeyde tarımla uğraşan Bantu halkının ilk yerleşim bölgesi Kamerun olabilir. M.Ö. 200 yıllarında Bantu halkı doğu ve güneye yayılarak Sahra-Altı Afrika'nın en güçlü etnik grubunu oluşturmuşlardır. Avrupalıların bölgeye ilgi göstermesi 15. yy. da Portekizlilerin şeker plantasyonları oluşturması ve sonraki yüzyılda köle ticaretini ellerine geçirmesiyle başlamıştır. Daha sonra, Hollandalı köle tüccarları üstünlüğü ele geçirmişler ve köle ticareti 19. yüzyıl ortalarına kadar tüm şiddetiyle Batı Afrika'da sürmüştür. 1807'de İngiltere'nin köle ticaretini yasaklaması ve köle ticareti karşıtlarının çabaları sonucu bu ticarete son verilmiştir. 19. Yüzyılda, Kamerun'un kuzey bölgelerine göçebe Fulani'ler yerleşmişlerdir. Afrika'ya sömürgeci olarak nispeten geç giren Almanya, Kamerun'u 1884'te koruma altına aldığı ilan etmiş ve bu durum 1916'ya kadar sürmüştür. Bu tarihte, İngiltere, Fransa ve Belçika, askeri bir operasyonla Kamerun'u ele geçirmiştir. Almanya bölgede egemen olduğu süre içerisinde demiryollarını inşa etmiş ve ülkenin Kuzey-Batı ve Güney-Batı bölgelerine çiftçilerini yerleştirmiştir.

Birinci Dünya Savaşı sonrası ülke iki bölgeye ayrılmıştır. Batı Bölgesi (Sonradan Kuzey ve Güney Kamerun olarak tanımlanacak bölge) Cemiyet-i Akvam (Dönemin Birleşmiş Milletler'i) mandası altında İngiltere yönetimine bırakılmış, ülkenin kalan bölümü ise (yaklaşık 4/5'i) doğrudan Fransa yönetimi altına verilmiştir. Fransız yönetimi altında, Douala Limanı kurulmuş, kahve ve kakao endüstrileri geliştirilmiş ve yol yapımına önem verilmiştir. İngiliz Bölgesinde ise yönetime yerel katılım sağlanmış ve her iki bölge de siyasi olarak Nijerya'nın parçası kabul edilmiştir. 1945 sonrasında ise İngiltere ve Fransa ülkeyi Birleşmiş Milletler adına yönetmeyi sürdürmüştür.

Bu dönemde, ülkede siyasi partiler ortaya çıkmıştır. Bunların en büyüğü "Union of the Peoples of Cameroon" (UPC) adlı, Ruben Um Nyobe liderliğindeki partidir. Bu parti, Fransız ve İngiliz Kamerun'unun birleşerek bağımsız bir ülke olmasını istemiş, parti 1950'li yıllarda yasaklanmıştır. Bunun üzerine, ülkede ayaklanma başlamış, 1958'de aralarında Ruben Um Nyobe dahil olmak üzere binlerce kişi ölmüştür. Bunlara rağmen ülkede 1957 yılında kısmi bağımsızlık, 1960'ta da tam bağımsızlık ilan edilmiştir. 1961'deki bir BM plebisiti sonrası Kuzey Kamerun Nijerya ile birleşmeyi seçmiştir. Güney Kamerun'sa birliğe Ekim 1961'de katılmıştır. Aynı yıl, her iki bölgenin de kendi parlamentolarına sahip olduğu federal bir cumhuriyet oluşturulmuş, 1972 yılında federasyon feshedilmiş ve ülke bir üniter cumhuriyet olarak ilan edilmiştir. (Kamerun Birleşmiş Cumhuriyeti) 1984 yılında ülkenin adı yeniden değişmiş ve Kamerun Cumhuriyeti olmuştur.

DEMOGRAFİK YAPI

Kamerun'un demografik yapısı, 23 milyonluk bir nüfus için oldukça karmaşıktır. Yaklaşık 250 etnik grubun bulunduğu Kamerun'da bu etnik gruplar 5 temel bölgesel-kültürel yapı altında incelenebilir:

- Batı dağ köylüleri: (Yarı Bantular) Kuzeybatı'daki Bamileke, Bamum ve daha küçük Tikar grupları dahil
- Kıyı tropik orman halkı: Güneybatı'daki Bassa, Duala ve çeşitli küçük gruplar dâhil
- Güney tropik orman halkı: Beti-Pahuin, Bulu, Fang, Maka, Njem ve Baka pigmeleri dâhil
- Kuzey bölgelerindeki Müslüman halk: Kuzeydeki kurak bölgelerde (Sahel) ve orta dağlık bölgede yaşayan Fulani'ler
- "Kirdi" ler: Kuzey çöl bölgelerinde yaşayan Müslüman olmayan ya da yeni Müslüman olmuş halk.

Etnik Gruplar :

Dağ köylüleri (% 31), Ekvator Bantuları (% 19), Kirdi (% 11), Fulani (% 10), Kuzeybatı Bantu (% 8), Doğu Nigrit (% 7), Diğer Afrikalı (% 13), Afrikalı olmayan (% 1'den az)

Diller : 24 ana Afrika dil grubu. İngilizce (Resmi Dil), Fransızca (Resmi Dil) Dinler: Animistik % 40, Hristiyan % 40, Müslüman % 20

Nüfus : 23.130.708 (2014 tahmini).

Dünya sıralaması: 54. Bu tahmin yapılırken yüksek AIDS ölümleri dikkate alınmıştır.

Yaş dağılımı	: 0 – 14 yaş	: % 42.9 (5.001.984 erkek/4.927.122 kadın)
	15 – 24 yaş	: % 19.6 (2.286.244 erkek/2.257.231 kadın)
	25 – 54 yaş	: % 30.4 (3.529.203 erkek/3.491.125 kadın)
	55 – 64 yaş	: % 3.9 (445.181 erkek/468.388 kadın)
	65 yaş üstü	: % 3.4 (337.490 erkek/386.740 kadın)

Ortalama Yaş :

Toplam : 18.3

Erkek : 18.2

Kadın : 18.4

Nüfus Artış Hızı : % 2.6 (2014 tahmini),

Dünya sıralaması: 26

Doğum Oranı : % 036.58 (2014 tahmini),

Dünya Sıralaması: 19

Ölüm Oranı : Binde 10.4 (2014 tahmini),

Dünya Sıralaması: 41

Kentleşme:

Kent Nüfusu : % 52.1 (2011)

Kentleşme Hızı : % 3.23 yıllık artış (2010 – 2015 tahmini)

YÖNETİM :

1996 Anayasasına göre Kamerun Devlet Başkanı tarafından yönetilen üniter bir cumhuriyettir. Nisan 2008'de yapılan Anayasa değişikliği öncesinde başkanlık dönemi 7 yıla sınırlanmıştı. Ancak o yıl parlamentoda gerçekleştirilen anayasa değişikliğiyle bu sınırlama kaldırılmıştır. Devlet Başkanı halkoyuyla seçilmektedir. Devlet başkanı, başbakanı atar ve başbakan tarafından önerilen isimler arasından bakanlar kurulunu onaylar. Başbakan, hükümetin başıdır ve hükümet parlamentoya karşı sorumludur. Devlet başkanı aynı zamanda bölge valilerini, yargıçları ve büyükşehir belediye başkanlarını atar. Tek meclisli parlamento, 5 yılda bir seçilen 180 üyeden oluşur ve yılda üç kez toplanır. Bu toplantı sürelerini devlet başkanı uzatıp kısaltabilir. Anayasa, aynı zamanda bir Senato olmasını öngörmektedir. Senato üyelerinin % 30'u devlet başkanı tarafından atanır, % 70'i ise beş yılda bir seçimle görev alır. Ancak, 2012'den beri senato henüz oluşturulamamıştır

Haziran 2005'te, yürürlükte olan değişik frankofon ve anglofon ceza yasaları birleştirildiğinden beri yasama sistemini güncelleştirmek ve geliştirmek için ciddi yatırımlar yapılmıştır. Sistemin en tepesinde anayasa mahkemesi bulunur ve bunun dışında yargı sistemi yargıtay, danıştay, askeri mahkemeler gibi bölümlerden oluşur. Anayasa mahkemesi başkanları devlet başkanı tarafından atanır. Yargıtay ise meclis tarafından seçilen 6 asil ve 6 yedek yargıç tarafından oluşur. Yargı bağımsızlığı Kamerun Anayasası'nca garanti edilmiş de olsa Anayasa Mahkemesi Adalet Bakanlığı'na bağlı çalışır.

SIYASİ YAPI

Kamerun'un siyasi yapısı, etnik ve kültürel yapıyla çok sıkı bağlantıları olan bir sistemdir. Örneğin Kamerun'daki en büyük etnik yapıyı oluşturan Bamileke'ler sürekli zengin olarak algılanır. Oysa bu, biraz da sayılardan kaynaklanmaktadır. En büyük etnik grubu oluşturduğu için Bamileke'lerin arasından istatistiksel olarak daha fazla zengin çıkması normal karşılanmalıdır. Öte yandan, Douala sokaklarında sefalet içinde yaşayan Bamileke'lerin sayısı hiç de az değildir. Konuyla ilgili olarak Kamerun'un ilk Devlet Başkanı Ahmadou Ahidjo tarafından başlatılıp daha sonra selefi Paul Biya tarafından sürdürülen politikalara bakmak yerinde olacaktır. Kamerun, değişik kültürlere, sosyal yapıya ve inanç sistemlerine sahip değişik etnik yapılardan oluştuğundan ve bu yapıların büyüklüğü, yoğunluğu, doğal kaynaklara ulaşımı ve batıdan etkilenmeleri değişik olduğundan Ahmadou Ahidjo tarafından équilibre régional "Bölgesel eşitlikçilik" adı verilen bir kavram ortaya atılmıştır. Buna göre, devlet memurluğuna alınacak kişi sayısı eğitilmiş Kamerunlulara fırsat sağlamak için çok artırılmış ve bu alımlarda kullanılacak değişik kota ve standartlar geliştirilmiştir

Bu şekilde, "avantajlı" etnik gruplarla diğer gruplar arasında denge kurulmaya sağlanmıştır. "Engelli" etnik gruplar devlet memurluğu sınavlarında daha düşük puan almalarına karşın başarılı sayılmıştır. Aynı yöntem, kaynak dağıtımında da kullanılmış ve kota sistemi ile bir tür bölgesel eşitlik kurulmaya çalışılmıştır. Bu sistem başta işler gibi gözükse de, iş ya da kaynakların yetenek ve ihtiyaçlara göre dağıtılmadığı şikâyetleri ortaya çıkmış ve kaynak paylaşımındaki memnuniyetsizlikler sürmüştür. Bunun sonucunda da siyasetçilerin rakiplerine karşı savunmak zorunda kaldıkları kendi "bölgeleri" olmuş, bölgecilik siyasetleri günümüze kadar artarak sürmüştür. İktidardaki Kamerun Halk Demokratik Hareketi (CDPM) uzun süredir ülkenin siyasetinde başrolü oynamaktadır ve şu an parlamentodaki 180 sandalyenin 148'ine sahiptir. Bir sonraki Devlet Başkanlığı seçimlerinin 2018'de yapılması planlanmaktadır. Büyük oranda etnik çeşitlilik göstermesine karşın Kamerun uzun yıllardır barış içinde yaşamaktadır. Ancak bu durum, ülkenin kuzeyinde Boko Haram tarafından yürütülen düşük yoğunluklu savaş yüzünden tehlikededir. Yaklaşık 7.500 Kamerunlu bu savaş yüzünden evlerini terk etmiştir. Bunun yanı sıra, kuzey bölgesinde yaklaşık 45.000 Nijeryalı göçmen, doğusunda ise 131.000 Orta Afrika Cumhuriyeti'nden gelen göçmen bulunmaktadır.

EKONOMİ

Kamerun ekonomisindeki büyüme, 2014 yılında da % 5.3 le güçlü bir şekilde sürmesine rağmen, 2010 -20 arasında beklenen hedef olan % 6'yı tutturamamıştır. Bu hedef çerçevesinde Kamerun'un 2035 yılına kadar gelişen ülkelere katılması beklenmektedir. Kamerun ekonomisi kuzeyde Nijerya sınırında, doğuda ise Orta Afrika Cumhuriyeti sınırında yaşanan güvenlik ve insani krizlere karşın yeterince esneklik göstermiştir. OECD ülke ekonomilerindeki durgunluk ve gelişen ülke ekonomilerindeki yavaşlama Kamerun ekonomisini fazla etkilememiştir. Kamerun ekonomisindeki büyüme ikincil sektöre ve enerji ile tarım sektörlerindeki arz fazlalığına dayandırılmıştır. Öngörüler, Kamerun'daki ekonomik büyümenin istikrarlı bir şekilde (2015: % 5.4, 2016: % 5.5) süreceği üzerinedir. Bu büyümenin tarım değer zincirlerindeki çeşitliliğin artırılmasına, yapı sektörünün gelişmesine ve enerji sektöründeki arzın büyümesine dayandırılması beklenmektedir

Mali sektörde, orta ölçekte bir gelişme beklenirken yetkililer, vergi gelirlerini artırmayı ve kamu harcamalarını daha verimli hale getirmeyi hedeflemektedirler. Petrol ürünlerindeki yanlış hedeflenen sübvansiyondan vazgeçilmiş, yeni projeler geliştirilmiştir. 2013 – 2015 bütçesi var olan mali politikanın 2015'te de sürmesini hedeflemektedir. Ancak, petrol fiyatlarındaki düşüş ile kuzey ve doğu bölgelerinde artan harcamaları karşılamak ve açığı büyütmek için yeni mali pekiştirme politikaları öngörülmektedir.

EKONOMİK GÖSTERGELER

GSYİH	: 68 Milyar \$ (2014 Rakamları)
GSYİH büyüme hızı	: % 5.886 (2014 Rakamları)
Kişi Başı GSYİH	: 2.971 \$ (2014 Rakamları)
GSYİH ülke sıralaması	: 95 (193)

GSYİH Dağılımı:

Tarım	: % 22.73
Hizmetler	: % 46.64
Sanayi	: % 30.63
Üretim	: % 14.11
Enflasyon	: % 1.948 (2014, tüketici fiyatları)
İthalat	: 8.961 milyon \$ (2014)
İhracat	: 7.016 milyon \$ (2014)
İşsizlik Oranı	: % 4 (2013)
Para Birimi	: Orta Afrika Frankı (FCFA)
Resmi Kur	: 1 € = 655.9 FC

DIŞ İLİŞKİLER

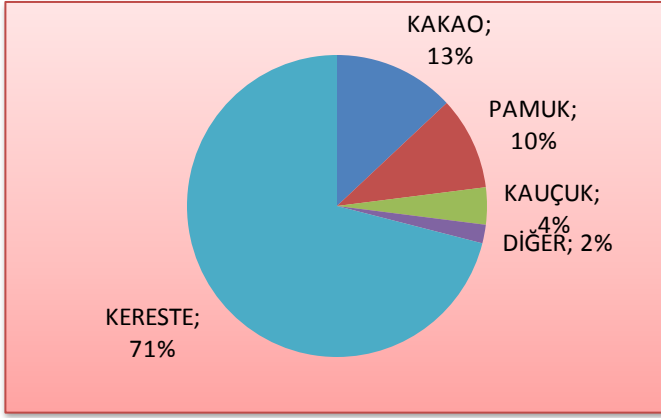
Dış politikada Kamerun'un barışçı ve düşük profilli yaklaşımı ülkeyi tarafsız bir konumda diğer Orta-Afrika ülkeleri arasında öne çıkartmaktadır. Başka devletlerin içişlerine karışmama ve geliştirmekte olan ülkelere yardım siyasetini benimsemiştir. Birleşmiş Milletlerin aktif bir üyesidir ve oylamalarda sürekli uluslararası barış, hukuk, çevre koruma 3. Dünya ülkelerinin ekonomik gelişmesini desteklemiştir.

SORUNLAR

Çad Gölü çevresindeki sınır bölgesinde geçmişte olaylara neden olan belirsizlik çözülmüş ve ilgili ülkelerin imzasını beklemektedir. Bakasi yarımadası çevresindeki karasuları ile ilgili sorun Uluslararası Adalet Divanı'nca çözülmüş ve Kamerun lehine karar verilmiştir. Ekvator Ginesi ile olan karasuları ile ilgili sorunlar ise halen Uluslararası Adalet Divanı'ndadır.

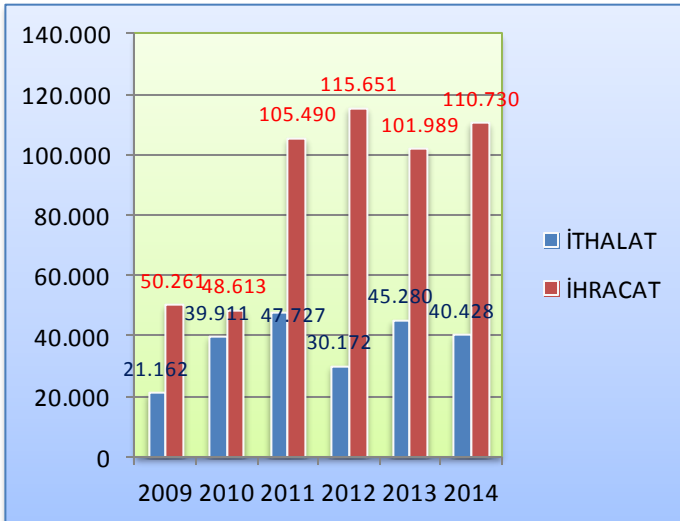
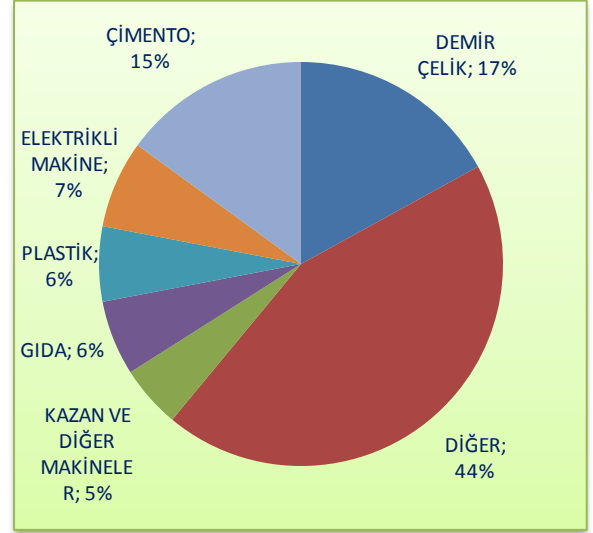
İKİLİ İLİŞKİLER

Ekonomide olduğu gibi, dış politikada da Kamerun'un en yakın partneri Fransa'dır. Aynı zamanda İngiliz Milletler Topluluğu'na da dâhil olan Kamerun, ekonomik işbirliği çerçevesinde Çin ile de yakın ilişkiler geliştirmiştir.

TÜRKİYE İLE İLİŞKİLER

Kamerun Devlet Başkanı'nın Türkiye ziyareti sonrası Türkiye model ülke olarak görülmeye başlanmıştır. Özellikle Çin'in baskıcı tutumuna karşı alternatif ticari partner durumundadır. Devlet başkanı Paul Biya hem özel sektörü hem de kendi kabinesini Türkiye ile ticari ilişkilerde hassas olunması konusunda uyarmıştır.

Türkiye'nin Kamerun'a İhracatı

Türkiye – Kamerun Dış Ticareti (\$)

TÜRKİYE-KAMERUN İLİŞKİLERİ YASAL ÇERÇEVESİ

Ekonomik, Ticari ve Teknik İşbirliği Anlaşması Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunması Anlaşması Savunma Sanayi İşbirliği Anlaşması Tarım, Teknik, Bilimsel ve Ekonomik İşbirliği Protokolü Hava Ulaştırma Anlaşması Denizcilik Alanında İşbirliği Anlaşması Enerji ve Hidrokarbon Mutabakat Zaptı KOSGEB Mutabakat Muhtırası Maden Mutabakat Zaptı Kültürel ve Bilimsel Alanlarda İşbirliği Anlaşması Sivil Havacılık Alanında Mutabakat Muhtırası Siyasi İstişare Mekanizması Mutabakat Muhtırası

GÜNDEMDE OLAN ANLAŞMALAR

Çifte Vergilendirmenin Önlenmesi Anlaşması (ÇVÖA)

Türkiye'nin Kamerun'dan ithalatı Serbest Ticaret Anlaşması

SOSYAL VE KÜLTÜREL YAPI

Kamerun'da belirgin bölgesel, kültürel, dinsel ve siyasi geleneklere bağlı farklı gruplar bulunmaktadır. 1. Dünya Savaşı sonrası ülkenin frankofon ve anglofon olarak ikiye bölünmesi, iki ayrı kültür oluşturmuştur. İngilizce konuşulan bölge, Güneybatı ve Kuzeybatı olarak ayrılmıştır. Bu bölgelerde konuşulan dil Pidgin İngilizcesi (Wes Cos) olarak adlandırılır ve okullarda eğitim İngilizcedir. Eğitim ve yargı sistemi İngiltere'den alınmıştır. Ülkenin geri kalan 8 bölgesinde ise konuşulan dil ve eğitim dili Fransızcadır. Fransız okul sistemi geçerlidir ve Kıta Avrupası'ndaki yasal sistem kullanılır. Bu bölge, saygı ve güç olarak daha baskındır. 1990 larda çok partili politik sisteme geçildikten sonra bu iki bölge arasında gerilim artmıştır. İngilizce konuşan bölge, kendi içinde iki kültürel bölgeye ayrılmıştır. Kuzeybatı'daki Grassfields halkı kutsal kral tarafından (Fon) yönetilen yaklaşık 100 kabileden oluşur. Bu kabilelerin çoğunda krallık babadan oğula geçerken Kom gibi bazı kabilelerde ise anneden oğula geçmektedir. Servet ve eğitime bağlı olarak değişkenlik gösterse de bu kültürlerde çeşlilik ve doğurganlık önemli kültürel değerlerdir.

Grassfielder'ların sosyal yapısı ve kültürleri, Fransızca konuşan Bamileke'lerle benzerlik gösterir. Bamileke'ler gibi Grassfielder'lar da genelde merkezi hükümete karşıdır. Güneybatıdaki halkların yönetim ve sosyal yapısında ise hiyerarşik sisteme o kadar çok önem verilmez. İngiliz sömürgecileri, bu bölgelerde kendilerine yardımcı yerel şefler atamışlar ve genelde bu şefler sömürge sonrası dönemde de kendi kabileleri tarafından saygı görmüştür. Bu kabilelerin arasında Kamerun Dağı eteklerinde yaşayan Bakweri'ler bulunur. Fransızca konuşulan bölgede ise çoğunluğu Müslüman olan kuzey, genelde Hristiyan ya da Animist olan güneyden kültürel olarak farklıdır. Kuzey bölgesi üç eyaletten oluşmaktadır: Adamoua, Kuzey ve Ekstrem Kuzey. Bir İslam din adamı tarafından 1804'te başlatılan cihattan beri kuzey bölgesi kültürel olarak Fulani'lerin egemenliğinde olmuştur. Kentli Fulani'ler genelde Sünni din adamlarıyken kırsal bölgelerdekiler hayvancılıkla uğraşır.

KÜLTÜREL YAPININ İŞ HAYATINA ETKİLERİ

Kamerunlular güne erken başlayıp erken bitirirler. Çoğu resmi daire ve banka sabah 07:30'da mesaiye başlar. Bu nedenle sabah 07:00'de alacağınızı işle ilgili bir telefon sizi şaşırtmamalı. Buna karşılık, akşam 21:00 sonrası çoğu Kamerunlunun uykusu gelir. Kamerun resmi dairelerinde genelde öğlen tatili yoktur. Bankalar cumartesi günleri saat 14:00'a kadar çalışır, buna karşın resmi daireler kapalıdır.

Tanışma ve Selamlaşma

- Kamerun'da selamlaşma anglofon ve frankofon bölgelerinde değişir.
- Her iki bölgede de erkekler el sıkışır.
- Frankofon bölgelerinde yakın dostlar el sıkışırken birbirlerine sarılabilir.
- Yaş ya da pozisyon olarak kendilerinden üstün biriyle karşılaştıklarında Kamerun erkekleri genelde başlarını eğip gözlerini kaçırır.
- Bazı Müslümanlar karşı cinsin elini sıkmaz.
- Kamerun toplumunda hiyerarşi önemli olduğu için önce yaşlılar selamlanır.

- Kadınlar, karşılarındaki kadın bile olsa gözlerine bakmaz.
- Selamlaşmalar asla aceleye getirilmemelidir.

Selamlaşma faslı sırasında karşıdaki kişinin sağlık durumu, ailesi ve genel konular hakkında soru sorulmalıdır.

Hediye Vermek

- Bir Kamerunlu'nun evine davetliyseniz ev sahibinize meyve, viski ya da şarap götürebilirsiniz.
- Ev sahibiniz Müslümansa alkol götürmeyin.
- Evin çocukları için okul gereçleri ya da şeker gibi hediyeler makbule geçecektir.
- Hediyeler, verildiğinde açılmayabilir
- Hediyeinizi iki elinizle ya da sağ elinizle verin, asla sol elinizle değil.

Yemek Kültürü

Eğer bir Kamerunlunun evine davetliyseniz:

- İyi giyin. Bu ev sahibinize saygınızı gösterir.
- En yaşlıdan başlayarak tüm davetlilerin elini sıkın.
- Sosyal bir etkinlikte iş konuşmayın.
- Kamerunlular resmidirler ve sofraya adabına özen gösterirler.
- Geleneksel evlerde önce erkekler, sonra kadınlar daha sonra da çocuklar yemek yer.

Yabancı bir kadın,

genelde konuk olduğu için erkeklerle birlikte yemesi için davet edilir.

- Çoğu evde, yemekten önce el yıkamak için bir tas ve sabun getirilir.
- Kendi özel çanağınıza, ortak çanakta yemek alırsınız.
- Hiyerarşi gereği, ortak çanakta önce en yaşlı konuk yemek alır.

- Yabancı konuklara çatal/bıçak verilebilir. Ancak çoğu Kamerunlu elleriyle yer.
- Yemek yerken elinizi kullanırsanız, mutlaka sağ elinizle yiyin.

İş görüşmeleri

- Konuşurken karşıdaki kişinin unvanını kullanmak önemlidir. Hükümet yetkililerine, soyadı kullanılmadan “ekselans” olarak hitap edilebilir.
- Ülkenin bulunduğunuz bölgesine göre doğru Fransızca ya da İngilizce unvanı kullanın
- Kişilere ön adıyla hitap etmek için onlardan davet bekleyin.
- Kartvizitler resmi bir seremoni olmadan verilir.
- Kartvizit alıp verirken sağ elinizi ya da iki elinizi birden kullanın.
- Kartvizitinizi okunacak tarafı üstte kalacak şekilde takdim edin.
- Aldığınız kartviziti inceleyin. Kartvizitteki bilgiler ya da tasarımı üzerine yorum yapmak adettendir .

İş Toplantıları

İş toplantıları batıdaki kadar özel geçmeyebilir. Toplantı odası başka kişiler tarafından paylaşılabilir ya da toplantı arasında bazı kişiler gelip toplantıyı bölebilir. Bu, saygısızlık olarak algılanmamalıdır. Gündem, Kamerun iş kültürünün önemli bir parçasıdır. Kullanıldığında, genelde yol haritası değil, görüşmelerin başlangıç noktasını oluştururlar. Kamerun’da iş görüşmeleri resmi bir ortamda yapılır. Bu nedenle, davet edilmeden ceketinizi çıkartmayın. Saygısızlık olarak algılanabilir. Sizden yaşlı ya da daha önemli birine, başka birinin elini sıkmak için bile olsa, arkanızı dönmek saygısızlık sayılabilir.

KAMERUN’DA YATIRIM FIRSATLARI

Kamerun, bürokrasinin yavaş işlemesi, rüşvetin yaygın olması gibi olumsuzluklara karşı gerçekten de yatırım yapılabilecek önemli ülkelerden biridir.

Başlıca nedenleri:

1. Jeopolitik konumu
2. Siyasi ve ekonomik istikrar
3. Reel sektördeki az gelişmişlik
4. Genç ve eğitilmiş nüfus
5. Kurulmakta olan organize sanayi bölgeleri ve serbest bölgeler
6. Devletin yabancı yatırımcıya sağladığı kolaylıklar

Kamerun’da özel sektör, kamu sektörü işbirliğinde halen enerji, liman, altyapı ve madencilik konusunda yatırımlar sürmektedir. Kamerun’da özellikle yatırım yapılabilecek sektörler: Enerji, altyapı, inşaat, tarım, tekstil, turizm, sağlık, gıda ve her türlü hızlı tüketim ürünleridir. Devlet, yabancı yatırımcılara uluslararası standartlarda destekler sağlamaktadır.

İŞGÜCÜ

Kamerun’da genç ve eğitilmiş işgücü bulunmaktadır. 15 – 64 yaş grubunda olup çalışan Kamerunluların % 50’si hem Fransızca, hem de İngilizce bilmektedir.

Çalışanların nüfusa oranı:

- Toplam : % 79.4
Erkek : % 82.5
Kadın : % 76.3